

Anada:

Sant Genís de Palafolls -
Turó d'en Serra / Valldejuli

Distància: 2,4 km

Tornada:

Turó d'en Serra / Valldejuli -
Sant Genís de Palafolls

Distància: 1,7 km

Ruta pas a pas:
Sant Genís - Can Gibert

Ruta de Can Gibert

1 L'Arboretum de Can Gibert

Els Gibert eren amants de la natura i de la vida pagesa. Tant és així que van plantar espècies d'arbres i arbusts característics de les masies catalanes i d'altres, propis o absents al Montnegre.

Acompanyants de la vida agrària: el lledoner, el ginjoler o el magraner, per exemple.

Representatius del Montnegre com l'alzina, el suro o el pi blanc.

Propis del país, però no de la regió, com el teix o el boix, entre més.

2 La masia de Can Gibert

L'origen de la masia de Can Gibert es remunta almenys a l'any 1387, sota el nom de Mas Jaubert, però l'aspecte que mostra en l'actualitat és fruit de diverses reformes al llarg d'aquests segles.

Es tracta d'una masia de planta rectangular amb baixos i primer pis, teulada a dues aigües, i el llindar recte de la porta i les finestres de pedra.

Davant del mas s'hi troba l'era, un espai fonamental per a la vida a la masia, on s'hi batia el blat, i així separar el gra de la palla.

3 El lledoner de Can Gibert

El lledoner (*Celtis australis*) és un arbre propi del sud d'Europa, el nord d'Àfrica i l'oest de l'Àsia que de forma espontània creixeria de forma aïllada en boscos, barrancs o fissures de roca.

Tanmateix, les masies catalanes acostumaven a disposar d'un lledoner a l'abast, atès que la seva fusta permet de fer bones eines per les feines del camp, com ara forques, pales de ventar o mànecs, entre més.

El lledoner de Can Gibert és un arbre centenari que forma part del patrimoni de Palafolls i per això és catalogat i protegit.

4 La capella de la Mare de Déu de la Miraculosa

Situada en un entorn natural privilegiat, la capella fou construïda l'any 1949 per la família Gibert, a l'interior de la seva finca.

D'estil popular i senzill, presenta una única nau amb coberta a dues aigües, façana emblanquinada, arc de mig punt i ull de bou. Va ser beneïda el 26 de maig del mateix any, convertint-se en espai de pregària, recolliment i memòria familiar.

Durant anys, la capella ha estat punt de trobada i recoliment.

5 El carboneig

Durant segles, el Montnegre va ser escenari de l'activitat dels carboners, que transformaven la fusta en carbó vegetal, i així també, el paisatge forestal del massís.

A les places carboneres s'hi construïen piles de troncs i branques, coberts amb terra i fulles, que es cremaven lentament fins a convertir la fusta en carbó. Però amb l'lenya fina i en petits forns com el de Can Gibert, s'hi elaborava el carbonet per a us domèstic.

El carboneig era dur i exigent, però essencial per a la vida rural.

6 Rastres de fauna

Una ploma delata la presència del gaig; un excrement indica que la guineu ha passat al costat de la petjada d'un cabirol; els pels del senglar sobre un tronc d'arbre fan visible que s'hi ha refregat; les pinyes rosegades, per esquirols o ratolins; postes d'insectes sobre les fulles de les plantes; postes de gripau en una bassa; unes closques d'ou al terra... eclosionats o depredats?

La observació pausada del bosc permet de reconèixer la presència de tota classe d'animals, només cal estar atent i en silenci.

Bones pràctiques

Itinerari pedestre

Seguiu la senyalització

Gaudiu de l'entorn

Lledoner monumental de Can Gibert

No feu foc

No deixeu residus

Prohibit caçar

Mantingueu el gos lligat

7 L'alzinar amb roures

L'alzina (*Quercus ilex*) és l'arbre característic del bosc mediterrani. Al Montnegre, sovint és acompanyat de suros (*Quercus suber*), però en els vessants més frescals, com a Can Gibert, hi apareixen els roures (*Quercus pubescens*), arbres més exigents en humitat.

L'alzinar amb roures, acompanyat d'un ampli ventall florístic, és doncs una comunitat vegetal clarament mediterrània, però que comença a recordar en certs aspectes els boscos centreeuropeus o pirinencs.

8 La pineda

Les pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) o de pi pinyer (*Pinus pinea*) formen part del paisatge maresmenc des de temps remots, malgrat que són formacions que ocupen l'espai potencial dels alzinars propis de les nostres contrades.

Els pins, de creixement ràpid, han estat afavorits per l'activitat humana que n'ha tret cert aprofitament forestal. La capacitat d'adaptació a les condicions climàtiques extremes i a terrenys pobres o degradats, també els ha fet prevaldre en ocasions a altres explotacions forestals.

9 Geologia

Les muntanyes maresmenques de la serralada litoral catalana són principalment formades per granit, fruit d'afloraments de magma (entorn de Can Gibert). La degradació d'aquests materials granitoides dona lloc al sauló, la característica sorra de les nostres muntanyes i platges.

No obstant això, aquí on ens trobem, hi apareixen roques ben diferents, més antigues, que es van alterar per la pressió i la temperatura del magma que aflorava. El resultat són les roques d'estructura laminar i color més fosc que s'observa en aquest sector del Montnegre.

10 Dipòsit anti-incendis

Els incendis són un fenomen natural en el món mediterrani. La vegetació hi és adaptada amb nombroses estratègies de resistència al foc o de regeneració post-incendi.

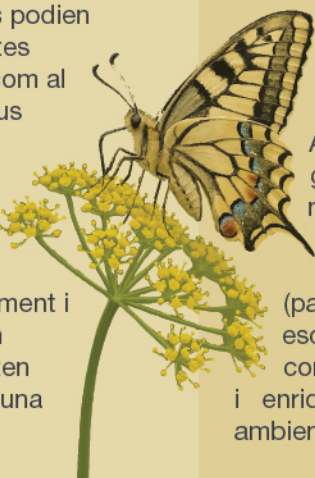
Malgrat això, l'activitat humana necessita protegir-se dels incendis forestals, tant per evitar pèrdues humanes com materials.

És per això que la lluita contra els foc és prioritària al nostre país i es disposen d'infraestructures al mig de zones forestals, com és aquest dipòsit d'aigua, camins per on circulin camions de bombers, franges perimetrals a urbanitzacions, etc.

11 El garrofer

El garrofer (*Ceratonia siliqua*) és un arbre propi de l'entorn mediterrani que es va veure molt afavorit durant segles per l'activitat humana.

Així, els camps de garrofers podien dominar el paisatge en moltes muntanyes mediterrànies, com al Montnegre, atès que els seus fruits, les garrofes, es feien servir per a l'alimentació, tant de persones com de bestiar. Actualment però, la garrofa es consumeix molt residualment i els camps de garrofers, són abandonats. Només en resten alguns, com a testimonis d'una activitat ancestral.

12 Flora i polinitzadors

Al sotabosc o especialment en els espais no arbrats, apareixen una enorme diversitat de plantes arbustives o herbàcies que conformen comunitats vegetals molt diverses. A la primavera, la floració d'aquests prats i matollars és un esclat de vida.

Associats a la floració, un bon grapat d'animals contribueixen a la necessària pol·linització d'aquestes plantes. Són essencialment insectes (papallones, abelles, borinots, escarabats, sírfids, etc) que compleixen aquesta funció essencial i enriqueixen la biodiversitat d'aquests ambients.

En cas d'emergència truqueu al 112

Vista panoràmica des del turó d'en Serra o Turó de Valldejuli.